

Kemijärven Erämiehet ry:n historiikki

Ensimmäinen vuosikymmen (16.11.1953 – 15.11.1963)

Yhdistystoiminnan perusta on usein se kun muutama asialleen omistautunut, aktiivinen ja innokas ihminen päättää ryhtyä tuumasta toimeen. Tällä tavalla sai alkunsa Kemijärven Erämiehet ry. Jo aivan 1950-luvun alusta alkaen olivat kemijärveläiset metsä- ja kalamiehet sivunneet keskusteluissa oman seuran perustamista. Ajatus muuttui käytännöksi kun kuntaan muutti aktiivinen erämies, Osmo Nurminen. Osmo kokosi innokkaat erämiehet yhteen ja pian pidettiin Kemijärven ensimmäisen metsästys- ja kalastusseuran perustava kokous.

Kemijärven erämiesten perustava kokous järjestettiin silloisessa ravintola Pohjanpirtissä marraskuun 16 päivänä 1953. Yhdistyksen säännöt vahvistettiin seuraavana keväänä ja niiden allekirjoittajina toimivat seuran perustajat Elis Sarnivaara, Eero Kumpulainen, Heikki Hakuli, likka Mannila, Osmo Petäjäniemi ja Osmo Nurminen. Yhdistyksen toiminnan perusta ikään kuin naulattiin sääntöjen toiseen pykälään: "Yhdistyksen tarkoituksena on vaalia ja syventää harrastusta järkipäraseen kalastukseen ja metsästykseen sekä kala- ja riistakantojen hoitoon." Seura hyväksyttiin virallisesti yhdistysrekisteriin kolmantena toimintavuonna 7.6.1955. Kemijärveläiset eivät jättäneet kynttilää vakan alle ja niinpä seuraavana vuonna innokkaat erämiehet laajensivat toimintapiiriä ja olivat perustamassa Suomen kalamiesten, Suomen metsästäjäjärjestön ja Suomen kennelliiton Lapin piirejä.

Ensimmäisten sääntöjen allekirjoittajat Heikki Hakuli (vas. ylh.), Eero Kumpulainen (toinen vas. ylh.), Osmo Nurminen (oik. ylh.), likka Mannila (vas. alh.), Elis Sarnivaara (toinen vas. alh.) ja Olli Petäjäniemi (oik. alh.). Kuvassa myös Tapani Koistinen (toinen oik. ylh.) ja Jussi Horttanainen (toinen oik. alh.).

Toiminnan kannalta vuosi 1957 oli tuloksekas. Jäsenmäärä kipusi nopeasti toiselle sadalle ja kalakilpailuja järjestettiin rovaniemeläisten kanssa. Tuhoeläimiä raivattiin innolla riistamailta ja mm. 14 kettua siirrettiin autuaammille metsästysmaille. Erämiehet ryhtyivät heti puuhaamaan paikkakunnalle hirviampumarataa mutta vielä aika ei ollut sille otollinen. Seuratoiminnan näyte oli sitä vastoin oman erämajan ja tontin hankinta Kivilandesta. Toiminta saatiin uudelle pohjalle kun oli oma tupa, vanha metsäkämpä.

Seuraavana vuonna ryhdyttiin kehittämään riistanhoitoa ja rakennettiin Kivilanden ympäristöön ajan sanonnan mukaan viherlaikkuja ja avattiin metsälinnuille sorastuspaikkoja. Tämä sai aikaan sen, että Kivilahteen pesiytyi pian useita koppelopoikueita. Hirviasioita vietiin eteenpäin ja puheenjohtaja Tauno Haapamo matkasi hirvirata-asiaissa aina Hämeenlinnaan saakka. Tämä tuotti tulosta ja pian laadittiinkin Kemijärven hirviradan piirustukset.

Seuran jäsenmäärä kohosi vauhdilla yli 150:n. Kalastus vakiinnutti nopeasti asemansa erämiesten toisena päälajina, kalakilpailuihin matkattiin usein linja-autolla. Peruskirjaan määritetty tehtävä ei unohtunut 1950-luvulla. Erämiesten valistustoiminta olikin vilkasta; yleisiä oppeja laajennettiin metsästys- ja kalastusaiheisilla filmiesityksillä ja esitelmillä. Näillä tavoin luotiin perustaa riistakantojen suotuisalle kehitykselle ja annettiin ohjeita kuinka toimii kelpo Kemijärven erämies.

Suomalaisessa yhteiskunnassa 1960-luku oli aktiivista aikaa ja niin se oli erämiehilläkin. Heti vuosikymmenen alussa seuran vuosien haave toteutui kun Kivilanden ympäristöstä vuokrattiin ensimmäiset metsästysalueet. Maattomien seuralle "omien" metsästysmaiden saanti on nähtävä merkittävänä kehityskohtana. Niinpä vuoden 1961 toimintakertomukseen kirjattiin että heti seuraavana vuonna on tarkoitus tehdä jo luvatuista sadoista lisähehtaareista sopimuskirjat.

Kalastuskilpailutoiminta jatkui entistä innokkaampana. Seuran aktiivinen jäsen Edvin Immonen luovutti useana vuonna parhaalle kalamiehelle pääpalkinnoksi sähköparranajokoneen. Tämä kone luovutettiin useimmiten Heikki Hakulille.

Erämiesten 10 vuotisjuhlia voitiin 1963 viettää jo 184 jäsenen voimin. Metsästysmaiden vuokraus sai hieman takapakkia eikä lintukantakaan ollut juhluvuonna paras mandollinen. Luonnonsuojelukin ponnahti esiin Haapamon Taunon toimesta, kuin orastuksena tulevasta aikakaudesta, mutta vielä sille ei nähty tarvetta koska seuran mailla ei ollut hakkuita. Erämiesten rintaa ryhdisti se, että Kemijärven ampumarata oli saatu talkoilla vireille. Siihen seura varasi varoja 400 markkaa. Juhlavuoden kohokohta oli Osmo Nurmisen käsialaa. VPK:lla pidetyssä juhlassa Osmo luovutti seuralle erä- ja riistanhoitohenkisen kronikan, joka tänäkin päivänä muistuttaa 1960-luvun miehistä Kivilanden kämpän seinällä.

10-vuotis kronikka

Kronikalla tapa noinen,
kaskutellen, kertoellen,
monnehiä muistatellen
- toisinaan myös nälkäihvien
annustahan toista toimeen.
Huumormies ei tuosta suutu,
vallan kiukkuiseksi muutu.

Tästä alkaa tarinani,
miehet alkuun puuhahan panit;
saatava on meidän seura
joonumehan kuin villit paurat.
Järjestettiin jäsenlista,
sitten alkoi juttu vuosta
- päätettiin alkuvaiheuksista.
Kymmenen on vuotta tuosta

Hankalautta monenmoista,
turha sitä enää toistaa.
Kemijärven Erämiehet
sai'vat kunnon parämiehen.
Haapamo siit' helteen kantoi
aatem vuoksi kaikkens' antoi.

Jäseniä sata -toista,
innostus vaan heikonlaista,
ilekää kaikki edes käynyt,
kivi lahtee vielä nähty,
mökki muhkee näkemättä jäänyt.

Oisko syynä seikka noinen,
jalkaa nostaa täyhy eteen toisen.
Palku pieni Kivilahteen vie,
otsallesi nostattaa sehiän,
auto jääpi viereen tien.

Vuosi meni, toinen vaihtui,
rahahuolet ilmaan haihtui,
rantarahoja kun saatiin,
budjettimme siten taottiin.
Ollin naama oikein toisti,
tilinpäätöstä kun hän toisti.

Toit'ä teki talkooväki,
saakoon täyden tunnustuksen.
Luden saunan kaikki näki,
päästiin alle oman uksen.
Mestarina oli Kalle,
kavereita kouralltuon;
Hakuli ja Hugo Halla,
Nurminen ja Hartikainen,
Tyynne, Oiva, Pekki-Onni
- siinä koko talkooväki,
ai- olihan se Välimäki.

Keväisin me pilkkeilemme,
kunnolla myös kilpaillemme,
esiinnyimme eduksemme.
Pytyt sekä pokaalikitkin
piirin kilpailusta tuotiin,
olutta me päälle juotiin
- Rillekin sit' vähän litki.

Vesitie on reitti sakin,
joskus vähän kuoppainenkin.
Tavoita ei kylli pohjaa,
jos vain laivareitti ohjaa.
Sieltä saapuu Nissa, Oiva,
kuulee Pentan äänen soivan.
Turus-Vänni, Oklahomallaan.
Antinsaaren vantaan rallaa.

Sitten Tanu mieldät hylkäs,
yli oikapänsä sylkäs,
Toimikaa nyt sankin naudat,
meistat'te viel' Jumal' autal!
Seuraajana Alpiranta
- tämä kokouksen ol' kanta.
Vaon kokouksen tään tarkoitus
ei ollut Taunon karkoitus.

Tosissaan hän meihin suuttui,
vallan toiseen seuraan muuttui.
Luonteen laatu hallä reilu,
toisten hyväksi nyt heiluu.
Rakentelee riistapolut,
suunnittelee rastiä, riekoä.
sektorit ja savikiekot
- lääkkinä hdl' ei oo olut.

Riistapolusta yks' hauska juttu
Mieltis-Veikko kaikkain tuntu.
Siellä koiria maata kaapi;
Veikko liipasinta painaa,
- setteri on kohta vainaa.
Veikko päätänsä nyt raapil:
Voi pirskatti nyt sentään -
tuollahan se riekkö lentää.

Unohtaa ei sovi luuttuu,
taitas poika aivan suuttuu.
Eikka hiljaiseksi muuttuis'
vitsut kaikki kurkkuun juuttuis'
Eikka kuultais enää, vaattii'
jossa vierekkäin myö maallun,
laulelmat nuo aikamoiset,
joita osanne ei toiset.

Oisko meidän miehet maanneet,
vai eikö ole pukua,
koska vielä eivät saaneet
ole hirvensukua.
Moro vaanii sarvipäätä,
nupoksi se toisi jääää.
Rinne-Väiski oli viisas
- touhu tämä hälle piisas.
Kelloajan tiesi lliä,
vaan ei vuosilukua
- oisko syynä pitkäriipa
Ajoiluvan Kruunu antaa,
säästyihän näin hirsikanta
arvelee kai Alpiranta.

Loru tämä tähän loppuu,
kieristykseen kimppeuun hoppu.
Sheriffi on paistin taannut,
kuka lieenee hirven soanut.
Hyvää ruokahalua -
vaan ei saa pöydän alle valua,
tulee muuten Musta-Maaja,
laitokselle mieldät aljaa.

jatkuu huomenna!

16. 11. 1963

A Puurunen

Toinen vuosikymmen (16.11.1963 – 15.11.1973)

Hirvenpyynti ilmaantui toimintaan 1967, jolloin saatiin ensimmäinen kaatolupa. Tuon vuoden hirvi jäi kaatamatta, sillä seuran mailta ei tavattu yhtään metsän kruunupäätä saati muita hirvieläimiä. Suuret hirvivuodet antoivat vielä odottaa itseään.

Ampumatoiminta käynnistyi Särkiportin sisäämpumaradan rakentamisen myötä 1967. Ammunta saikin paljon uusia harrastajia radan myötä 60-luvun lopulla. Ammunnan myötä erämiesten taidot karttuivat ja myös valistustoiminta alkoi tuottaa yhä parempaa tulosta. Nämä taidot joutuivat pian kovaan puntariin kun yleiset eräpolkukilpailut tulivat ohjelmaan. Eikä aikaakaan kun seura voitti parikin kertaa riistanhoitoyhdistyksen joukkuekilpailun.

1970-lukulainen yhteiskunta löi leimansa myös erämiehiin. Nyt yhteiskunnan eri järjestöt järjestäytyivät yhä aktiivisemmin ajamaan etujaan. Erämiehissä tämä merkitsi toiminnan jakautumista moniin toimikuntiin. Seuraan ilmaantuivat huvi-, talkoo-, kalastus-, metsästys-, ampuma-, nuoriso- ja naistoimikunta. Ja jokaisella jaostolla oli suunnitelmansa ja vetäjänsä. Vuosikymmenen ensimmäiset vuodet olivat aktiivisia. Jäsenmäärä myös nousi kohisten. Matti Mikkalan ryhtyessä vetämään yhdistystä 1971 nousi jäsenmäärä ensimmäisen kerran yli 300.

Kalastuspuolella havaittiin, että Käyrä-järvessä ei lohi menesty, johonkin se vain katosi. Järvelle laadittiinkin kalastussuunnitelma jonka ohjeita seuraten käynnistettiin pian tehokalastus. Seurauksena olivat erittäin runsaat särki, ahven ja haukisaaliit. Näin saatiin lohiosvot tuomiolle. Tästä innostuneena kunnostivat erämienet Käytjäjärven kalakämpän, joka sai uuden lautapinnan, ikkunat ja oven.

Lapin piirin pikkikilpailujen palkinnot Edvin Immosen Radioliikkeen ikkunassa. Kuvan päiväyksenä oli 9.4.1961.

1970-luvulla erämiesten humppatanssit VPK:lla olivat iso juttu. Ensimmäisen kerran tansseja pidettiin 1971 jolloin kassaan jäi 1000 markkaa rahaa. Tällä rahalla seura pitikin aikamoiset pikkujoulut. Juhlaan osallistuneille 350 jäsenelle tarjottiin tanssia, poronkäristystä ja arvontaa. 70-luvulla VPK:n tanssit olivatkin talouden selkäranka ja ne pelastivat useana vuonna seuran kassan.

Puheenjohtajat vaihtuivat vuosikymmenen alussa tuhkatiheään ja tämä hieman haittasi toimintaa. 1973 kun vietettiin seuran 20-vuotisjuhlaa oli yhdistyksellä samana vuonna jo toinen puheenjohtaja. Isäntämiesten tapaan juhlia vietettiin mitali- ja lippusateessa ja käristystä syöden.

Kivilahdessa kevätretkellä. Tietä perille ei vielä ollut joten matka täytyi suorittaa suksilla. Kuvassa Jukka Kivelä, Ilpo Anttila, Ritva Hakuli ja Tuula Nurminen.

Kolmas vuosikymmen (16.11.1973 – 15.11.1983)

Hirvenpyynti alkoi juurtua seuraan ja niinpä 1974 lupia tuli kaksin kappalein. Kaadetuista sovittiin ja toteutettiin periaate, että ensimmäisen saavat maanomistajat. Toinen piti kaataa peijaisiin mutta se jäi juoksemaan. Innokkaasti alkanut hirvenpyynti sai kuitenkin pian kylmää vettä niskaansa. Hirvikatoa kuvaa hyvin se, että 1975 ei seuran mailta tavattu yhtään hirveä.

Mutta kohti parempaa oltiin menossa ja jo seuraavana vuonna ampuivat Toivo Kylmäaho ja Veikko Järvenpää hirvet.

Tekniikka teki tuloaan metsästykseseen 1976 ja niinpä Wallenin Matti lainasi seuran hirvimiehille ihan oikeat radiopuhelimet. Jo heti seuraavana vuonna kokeilusta innostuneena seura hankki hirtiporukalle kolme uutta puhelinta. Puhelimet osoittautuivat verrattomiksi apuvälineiksi. Radiolla tietoa ja ampumapaikkoja jakaen pyyntiin myönnetty, yhden aikuisen ja yhden vasan luvat saatiin kuitattua jo heti "kättelyssä", kuten toimintakertomus asian mainitsee.

Värikkäiden vaiheiden jälkeen, vuonna 1977 saatiin sovittua hirvien yhteishakusopimuksesta. Sopimusta voidaan pitää ensimmäisenä askeleena kohti järjestelmällistä pyyntiä Etelä-Kemijärven alueella. Sopimukseen liittyivät Erämiesten lisäksi, Kattilaniemen Eräpojat, Luusuan Erämiehet ja Palojärven Metsästys- ja Kalastusseura.

Kurttajärven vuokraus 1970-luvulla oli seuralle suurin tempaus. Aktiivinen seura osoitti ennakkoluulottomuutta ja vuokrasi vuokramaidensa eteläpuolelta suuren ja kalaisan 189 hehtaarin järven. Järvi takasi kalastusmandollisuuksia mutta edellytti myös laajaa valvojaverkostoa. Kalastoa hoidettiin tehokkaasti ja niinpä 1979 järveen istutettiin 10 000 siianpoikasta.

Kolmas vuosikymmen oli julkisuuskuvan kirkastamisen aikaa. Nykyaikainen painotekniikka mandollisti seuralle oman kartan ja saatiin viiri. Vuosikymmen oli pitkälti kahden Matin, Poikelan ja Nurmisen käsissä. Vuosikymmenen aikana saavutettiin jo miehuusiän rajapaalu, tultiin elinvoimaiseen mutta vielä poikamaiseen 30 vuoden ikään.

Vuosikymmenen ensimmäinen suuri saavutus oli seuralle niin elintärkeän hirvenpyynnin vakiinnuttaminen. Erämiehet muodostivat yhdessä kandeksan muun seuran kanssa suuren hirvenmetsästyksen yhteispyyntialueen. Tämä vakiinnutti hirvilupien määrän metsästäjien määrään nähden kohtuulliseksi. seura sai myös oman viirin, joka pian oli monen aktiivin kaapin päällä muistuttamassa pitkä-aikaisesta ja pyyteettömästä erämiestyöstä. Viirissä komeili jo 15 vuotta käytössä ollut seuran merkki.

Kurttajärven merkitys korostui 1981 kun siellä sallittiin verkkokalastus. Mätiä lypsettiin miehissä 4,6 litraa Ketolan hautomoon.

Kalastuksen valvontaa jouduttiin myös tehostamaan, sillä kylillä liikkui hurjia huhuja, että Kurtassa kalastetaan salaa. Valvonta ei näyttänyt toteen kylien huhuja. Niinpä järveen istutettiin 5 000 siian poikasta. Samana vuonna seura merkittiin kartalle. Seuran kaikista maista laadittiin 1:5000 kartta joka oli mustavalkoinen. Kartta oli lajissaan ensimmäinen Kemijärvellä.

Poikelan Matin astuessa peräsimeen 1982 vakiinnutti Kurttajärvi asemansa hyvänä kalajärvenä. Syksyn siikasavotassa saatiin jopa 800 siikaa ja mätiä lypsettiin ennätykselliset 19 kiloa. Järven hoito, kalastus ja valvonta helpottui kun Käyräjärven jalasmökki siirrettiin Kurtaan.

Juhlat tulevat ja juhlat menevät, 1983 meni 30 vuotisjuhlien merkeissä, mitalisateessa. Juhlat juhlittiin Koilliskunnassa 200 jäsenen ja vieraan voimin. Hirvimiehet kaatoivat kolme tuhtia sonnia. Ensimmäinen kaatui Toivo Kylmäähon laukauksella. Kurtasta nousi jo 3000 siikaa. Pilkkinaiset ja miehet tempaisivat samana vuonna Ivalossa, saaliinaan kolme SM-hopeamitalia ja yksi pronssimitali.

Kivilahden pöydän ääressä vähän hiukopalaa nauttimassa ovat Taimi ja Veikko Pietiläinen, Kaino Valtonen, Heikki Hartikainen sekä Martti Berg.

Neljäs vuosikymmen (16.11.1983 – 15.11.1993)

Nurmisen Matti asettui seuran peräsimeen 1985. Matin johdolla mentiinkin vuosikymmenen loppuun saakka. Kurtan valvonta tuotti nyt tulosta kun verkkoja takavarikoitiin ja salapyytäjät pantiin tuomiolle. Hirvilupien määrä kasvoi kannan kehityksen myötä. 1986 lupia tulikin jo kandeksalle aikuiselle ja viidelle vasalle. Pussisen Erkki kunnostautui kaatamalla kaksi aikuista ja kolme vasaa.

Kurttajärvi säilytti asemansa seuran toiminnassa. Sen hoitoon ja kehittämiseen panostettiin voimakkaasti ja niinpä kolmannen polven erämies Matti Kylmääho laati lopputyönsä tutkimalla Kurtan suomu- ja kalanäytteitä. Hirvimiehet olivat hurjana 1989 ja kaatoivat ensimmäisenä jahtipäivänä viisi aikuista hirveä.

Vuosikymmenen viimeinen suuri hanke oli käynnistää metsäautotien rakentaminen Kivilahteen. Hanke vaati, että seuralla oli kassassa vapaata rahaa parisenkymmentä tuhatta. Tämän vuoksi seuraaville vuosille laadittiin tiukat taloussuunnitelmat.

Vuosituhanen viimeinen vuosikymmen, erämiesten historian kannalta jälleen elinvoimainen ja uutta rakentava. Nyt tartuttiin toimeen Kivilandessa seuran perinteikkäällä majalla. Tehtiin hirvimiehille rakennelmia ja mikä tärkeää, saatiin tie kämpälle. Toiminta keskittyi ja yhä useampi seuran jäsen, huonojalkaisempikin löysi Kivilahteen, niin monen vuoden jälkeen. Seuran jahtimaille ilmestyi myös uudenlainen hirvieläin, metsäkauris.

Kalastusjaoston toimintakertomukset koko 90-luvun alkuvuosilta ovat toimintaa täynnä. Jokaiselle vuodelle aina vuoteen 1995 saakka jaosto keräsi sm-mitaleja, voitti seuraotteluita ja menestyi Lapin Kalamiespiirin kilpailuissa. Jaosto hoiti myös ansiokkaasti Kurttajärven kalastusta.

Tie vei perille, Kivilahteen ensimmäisen kerran seuran historiassa 1991. Talkootyönä tehty tie mandollisti sen, että hirvimiesten kauan kaipaama teurastusvaja saatiin saman tien rakennettua Kivilahteen. Kaikki tämä tehtiin talkoilla. Samana vuonna päättyi 1980 alkanut yhdeksän seuran yhteishakumenettely. Etelä-Kemijärven seurat irtaantuivat yhteisöstä ja neljä seuraa jäi jatkamaan toimintaa erämiesten Matti Tamsin johdolla.

Vuosien 1992 ja 1993 aikana Kivilahteen rakennettiin lisää hirvimiesten rakennuksia, tehtiin kota ja lihavarasto. Rakentaminen kohotti Kivilanden kiinteistöjen arvoa merkittävästi. 40-vuotisjuhlia seura vietti Lepistön koululla.

Tulevat talkoovuodet alkoivat teurastus-/nylkyvajan hirsien ajolla Sarrion kairasta. Ei ainakaan hankikelit ole suosineet sitä hommaa. Tuolloin oli jo tiedossa että tie kivilahteen valmistuu syksyllä. Vuosi oli tuolloin 1991.

Siinä on se "tunnoton" työntekijä joka pystyi jotenkin siirtelemään hevosen kokoisia kiviä pois tienpohjalta kun kulkureittiä Kivilahteen on raivattu. Kyseessähän on se "Hullu-Jussi".

Teurastus-/nylkyvajan pystytys aloitettiin 9.9.1991. Sahaukset oli suoritettu Olli Frantin tontilla jo aikaisemmin kesällä.

Tässä työryhmää joka homman hoiti.

Ja tässä lopputulos valmiina harjakaisten juhlintaa varten.

Viides vuosikymmen (16.11.1993 – 15.11.2003)

1995 seuran johtoon asettui Matti Tamsi. Samalla aloitettiin Kivilanden kämpän täydellinen yleisremontti. Kivilanden kunnostus eteni vuosittain vaihe vaiheelta.

Kämpän sisäilme uudistui 1996 merkittävästi, pian seinille ilmestyivät uudet panelit ja talon lämmöneristys muuttui talvikäyttöön sopivammaksi. Samalla kunnostettiin myös vuosikymmeniä palvellut hirsinen sauna. Kämpä sai uutta ryhtiä ja jäsenet nykyaikaisen vapaa-ajanviettokohteen. 1996 Lapin radiokin osallistui seuran talkoisiin ja kolmiolaskentaan. Talkoista tehtiin radiojuttu, jonka toimitti Matti Torvinen. 1998-1999 saunan laiturit saatiin lopullisesti kuntoon ja valettua rantakiviin. Pian kaikki niemen rakennukset saivat kauniin punamultavärin. Ryhdyttiin puhumaan Hotelli Kivilandesta.

Merkittävän lisävärin 1990-luvulle toivat metsäkauriit. Metsäkauriit asettuivat seuran jahtimaille Peura-aavalle 1990-luvun puolimaissa. Aluksi kauriita ruokittiin maastoon mutta pian kävi tarpeelliseksi rakentaa uudisasukaille ruokintakatos. Kauriiden ruokinta keskittyi muutamien aktiivisten harrastukseksi. Hyvänä apuna toimivat paikalliset kaupat. Esimerkiksi 1999 kauriiden ruokintapaikalle rahdattiin mm. leipää 300 kiloa, perunoita 50 kiloa ja hedelmiä 500 kiloa. Ruokinta tuottikin tulosta ja vuosikymmenen lopulla alueella kirjattiin kuudesta kandeksaan kaurisyksilöä.

1990-luvun lopulla voitiin havaita, että toiminta keskittyy yhä voimakkaammin hirviseurueen ympärille. Hirvimiehet olivat kaikessa mukana, olipa kyse metsästyksestä, riistanhoidosta, talkoista tai juhlista. Kemijärvelle perustettiin useita kalamiesten erikoisseuroja ja näin kalastusjaosto hiipui luonnostaan pois ja Kurtanjärven vuokrausta ei jatkettu.

2000-luku alkoi erämiesten kannalta rauhaisasti vaikka maailmalla remuttiin ja juhlittiin uutta aikakautta reiluin menoin. Erämiehet ottivat rauhallisesti, keskittymällä oleelliseen eli metsästys- ja riistanhoitotoiminnan ylläpitämiseen. Käytännössä hirvimiehet ja muutama aktiivinen nainen ovat huolehtineet Kivilanden ympärille yhä selkeämmin keskittyvästä toiminnasta.

Vuosituhanneksen ensimmäinen toimintavuosi antoi viitteitä että hirvi- ja maalintukanta ovat vuosien jälkeen elpymässä. Linnut eivät vielä nostaneet kovin nokkaansa mutta hirvet jo antoivat kuulua itsestään. Hyvä metsäkauriskanta osoitti että jaloin hirvilaji on asettunut aloilleen, Peura-aavan ja radan väliselle tiheälle koivupellolle. Mentiin kohti parempia aikoja, ainakin riistakantoja arvioiden, kauriitakin laskettiin olevan jopa kuusi.

Seura sai vuonna 2000 yhteislupamenettelystä kolmen aikuisen ja kanden vasan pyyntiluvat. Hirvijahti meni nopeaan tahtiin, sillä jo lokakuun 21 päivä kaikki oli saatu kaadettua. Puurusen Erkki kaatoi komean 15 piikkisen, jonka sarvet sijoitettiin Kivilanden kämpän seinälle. Peijaiset innostivat 150 ihmistä käristyksen pariin. Metsäkauriiden kaksi lupaa jäivät vielä käyttämättä.

Vuosi 2001 osoitti että odotukset riista-kantojen myönteisestä kehityksestä olivat totta. Talven aikana saatiin havaita että hirviä oli reippaasti aikaisempaa enemmän ja lintujakin oli muutama hyvä yksilö. Kauriskanta oli myös vahva. Parantuneet toiveet saaliista ja hyvä henki kokosivat uusia hirvimiehiä.

Erämiehet saivat luvat jo viidelle aikuiselle ja kandellem vasalle. Kolmen kaadon mieheksi nousi Kaipaisen Mika. Jahtikausi oli hieman pidempi kuin edellisenä vuonna, koska pyydyttävää oli nyt runsaammin. Vieläkään metsäkaurisjahti ei tuottanut tulosta. Pyyntitapa ja -taidot olivat vielä hakesessa. Käristyksellä oli taas väkeä, tälläkin kertaa 150 ihmistä.

Hirvikannan vahvistuminen toi vuoden 2002 pyyntiin jälleen uutta puhtia. Lupamäärä kasvoi viiteen aikuiseseen ja kolmeen vasaan. Jaossa saatiin edelleen kanden metsäkauriin luvat. Hirvet kaatuivatkin ripeään tahtiin, neljässä viikossa kaikki oli ohi. Vahva kanta tuntui ja näkyi. Hirvimiehet raportoivat että metsiin jäi erittäin urospainotteinen mutta naaraitakin sisältävä kanta.

Kauriinpyynnissä oli jo opittu, kantapään kautta kuinka saalista saadaan. Tuloksia saatiin odottaa mutta vuoden 2003 tammikuussa jahti tuotti tulosta. Kemijärven erämiesten ensimmäiset metsäkauriit, kaksi vasaa ja yksi naaras kaatuivat Lappalaisen Taunon ampumana. Paksun lumen aikana tapahtunut pyynti vaati ajomiehiltäkin kovaa kuntoa. Parin kolmen hikiisen viikonlopun lopputulos osoitti, että etelän hirvenä tunnettu kauris osaa liikkua liukkaasti myös talvella.

Vuonna 1999 alkanut halonhakkuu Isosaaresta keräsi hirvimiehiä kymmeniin ja kymmeniin talkoisiin. Puuta on rahdattu ja rahdataan kuutiokaupalla vielä vuosia seurakunnan omistamasta saaresta moottorikelkoilla Kivilanden halkoaitan kupeelle. Tämä osoittaa, että erämiesten talkoohenki elää ja vahvasti.

2003 syksyllä Kemijärven Erämiehet ry oli suuren juhlinnan kohteena, saavuttihan se jo viidenkymmenen vuoden toimintaiän. Juhlinta tapahtui vielä silloin toiminnassa olevalla Lepistön koululla. Peijaisväkeä saapui runsaasti ja virallisemmin edustettuina olivat Kemijärven metsästysseuroista ainakin Kattilaniemen Eräpojat, Javaruksen Erä, Hyypiön Erä, Nuutin Erä, Koillis-Kemijärven Erämiehet ja Salcompin Erästäjät. Lisäksi myös Kemijärven Riistanhoitoyhdistyksestä olivat edustajat paikalla.

Seuramme pitkäaikaisia aktiivijäseniä muistettiin viireillä ja lippalakeilla. Puheita pidettiin ja oltiin kaikin puolin rentteviä kuten tällaisissa juhlissa tulee ollakin. Matti Torvinen juontajan ominaisuudessa piti tapahtumat järjestyksessä. Mutta kaiken muun päälle juhlaväki nautti hirvikäristyksestä lisukkeineen sekä tietysti myös kahvittelu kuului ohjelmaan.

Viisikymmentä vuotta täyttävää seuraa muistettiin viireillä kuin myös muilla lahjoilla.

Kaiken takana ovat naiset. Tässä osa heistä jotka tekevät nämä kaikki juhlimiset mahdollisiksi. Kuvassa Helmi, Raili, Sirkka, Aira ja Kaarina.

Seuramme pitkäaikaisia aktiivijäseniä muistettiin viireillä ja lippalakeilla. Tässä heitä on rivissä odottelemassa huomionosoituksia.

Pitkäaikaisia "aktiivijäseniä" muistettiin seuran viirillä että seuran lippiksellä:

Toivo Kylmäaho

Mauri Mustonen

Eikki Puuruinen

Reino Happonen

Väinö Kyllönen

Markku Fränt

Matti Torvinen sekä joukko muita ,jotka eivät olleet paikalla

Markku Harju

Risto Rannanheimo

Urho Alakurtti

Onni Fränt

Jouni Kuwaja

Markku Kivelä

23.1.2003 Erämiesten mailla tehtiin historiaa. Lappalaisen Tauno kaatoi Peurakankaalla seuran historian ensimmäiset metsäkauriit; uros- ja naarasvasat. Ajomiehenä kunnostautui Tamsin Matti joka tiesi kauriitten "pesäpaikan" ja pakopolut.

"Lihaliiteri" sai punamultaa pintaansa 25.5.1999 ja toiseen kertaan 29.5.1999. Kyllä on komea!

27.5.2000 kokoontui Kivilahteen 12 reipasta jäsentä katkomaan ja pilkkomaan edellisenä syksynä Isosaaresta ajettuja rankoja. Puusavotta kesti kuusi tuntia jonka aikana puukasa muutti muotoaan.

Kuudes vuosikymmen (16.11.2003 – 15.11.2013)

Varsinaista riistanhoitoa tehtiin ruokkimalla talvella seuran alueelle kotiutuneita metsäkauriita kahdella ruokintapaikalla. Samalle alueelle on myös tehty riistapelto. Vuonna 2005 kauriinpyynti vapautui luvanvaraisuudesta. Metsästyksen järjestäjäksi perustettiin erillinen jaosto joka laati myös tehtävää varten ohjeistuksen jonka johtokunta hyväksyi. Pyynti sai uutta pontta kun ruokintapaikka siirrettiin Eeva-Liisa Kerkelän maalle Rovaniementien ja junaradan väliin raviradan lähelle.

Hirvenmetsästys koirien avulla oli tullut käytännössä ainoaksi pyyntitavaksi. Tosin oli heitäkin jotka kokeilivat houkuttelu menetelmää. Kaatoja mainitulla menetelmällä ei kuitenkaan ainakaan vielä tullut.

Vuoden 2006 vuosikokouksessa pitkäaikainen puheenjohtaja Matti Tamsi luopui tehtävästä ja uutena puheenjohtajana aloitti Matti Torvinen.

Samalla puheenjohtajiston ja sihteerin vastuualueita laajennettiin sekä talkootöiden, riistanhoidon ja Kivilahden kämpän hoito siirrettiin vastuuhenkilöille.

Vuoden 2007 vuosikokouksessa puolestaan Urpo Alakurtti valittiin johtamaan seuraa ja niin ikään varapuheenjohtajaksi valittiin ”uusi” henkilö, eli Sulo Leskelä.

Kivilahdessa polttopuusavotta saatiin käytännössä valmiiksi ja samoin valmistui grillikota.

2013 syksyllä Kemijärven Erämiehet ry saavutti kunnioitettavan kuudenkymmenen vuoden toimintaiän. Kuusikymmenvuotisjuhlia vietettiin peijaisten merkeissä seuran Kivilahden kämpällä. Peijaisväkeä saapui runsaasti ja käristys lisukkeineen oli erittäin maittavaa.

Housulammesta pyydetyt ja graavina tarjotut siiat tekivät todella hyvin ”kauppansa”. Peijaiset saatiin järjestettyä onnekaasti, kun seura sai pohjillaan olevasta hirvikannasta huolimatta yhden aikuisen hirven luvan ja Mika Kaipainen sen kaatoi hyvissä ajoin.

Vieraiden joukossa olivat tervehdyksensä tuoneet edustajat Kattilaniemen Eräpojista ja Riistanhoitoyhdistyksestä.

Seuran aktiiveja naisjäseniä muistettiin seuran viirillä ja myös seuran miesjäsenistä muutamat saivat riistan-hoitoyhdistyksen pronssisen ansiomerkin. Muutama hopeinen ansiomerkki on myös haussa/ tulollaan, kunhan Riistakeskus saa asiat kokoustettua.

Seutukunnalla vanhin seura teki näin historiaa tulemalla läpi vuosikymmenten ”kännykkä aikaan” ja koirapyyntiin hirvenpyynnissä.

Kalastaminenkin on toki kehittynyt passiivisten pyyntivälineiden ja heittokalstuksen lisäksi vetouisteluksi kaikuluotaimineen ja GPS- paikannuksineen.

Ajankulun on huomannut varsinkin metsissä, joiden kasvaminen muuttaa maisemaa vähitellen. Yhteen aikaan rakennettiin innokkaasti passitorneja ja hyvä niissä olikin passailla. Metsät kuitenkin kasvoivat nopeasti tornit piiloon, jolloin sekin jakso tuli ajallisesti tiensä päähän.

Kuvasarja erään hirvilehmän ja sen vasan kohtalosta armon vuonna 2005. Tapahtumapaikkana Hangasvaaran maastot. Molemmat kokivat matkansa pään Jouko Lampelan laukausten myötä. Elettin aikaa jolloin konevoimia ei käytetty hirvi vainajien metsästä pois kuljettamiseen tien varten. Vetopulkka, pitkät köydet ja riskit miehet hoitivat homman.

Seitsemäs vuosikymmen (16.11.2013 – 15.11.2023)

Tämän vuosikymmenen aikana käytiin seurojen yhdistämiskeskusteluista Kemijärven Erämiehet ry:n ja Palojärven Metsästys- ja Kalastusseura ry:n välillä. Keskustelut eivät ainakaan vielä ole johtaneet seurojen yhdistymiseen useista käytännön ongelmista johtuen.

Valitettavasti terveydellisten syiden johdosta Urpo Alakurtti joutui jättämään seuran puheenjohtajuuden. 2016 vuosikokouksessa seuran puheenjohtajan tehtävät otti harteilleen Sulo Leskelä.

Kivilahden kämpän sai virallisen osoitteen ja sen ansiosta teiden haaroihin opastekyltit. Virallinen osoite on Erämistentie 187. Kämpämiljöölle haettiin myös kiinteistöverovapautta.

Metsästävien jäsenenten lupa- ja muut asiat siirtyivät ”omariista.fi palvelun” alaisuuteen. Metsästyksenjohtaja Mika Kaipainen on teki erinomaista työtä siirtäessään vuokra-alueemme palvelusta löytyvälle karttapohjalle. Jäsenet voivat nähdä puhelimesta ajantasaiset niin hirvialueet kuin pienriistalle vuokratut alueet.

Seuralle työstettiin kotisivut jotka palvelevat myös kämpän vuokraajia. Varaaminen ja siihen liittyvä viestintä hoituu nyt internetin kautta. Jäsenrekisterin hallinta siirtyi myös tietokoneaikaan. Sen mukanaan tuomia etuja ovat joustavan jäsenluettelon ajantasalla pitämisen lisäksi helppot jäsenmaksujen laskutusrutiinit ja viestien lähettämiset jäsenistölle.

Hirviporukka on harpannut toiminnassaa uuden askeleen ja ryhtynyt ottamaan myös vierasmetsästäjiä mukaan jahtiin. Useampana syksynä on heidän mukanaan ollut saksalaisia jahtimiehiä. Tällä toiminnalla seuran kassaan saadaan tarpeellisia varoja muun toiminnan pyörittämiseen.

Suurriistan (hirvi, karhu) metsästyssäännöt on käyty läpi ja saatettu vastaamaan nykytarpeita. Samoin koko seuran säännöt on uusittu.

Vuosikokouksessa 14.2.2020 Kemijärven Erämiehet ry:n puheenjohtajaksi valittiin Osmo Voutilainen tehtävinään seuran hallinto/johtaminen/edustaminen ja yhteydet muihin seuroihin ja riistan-hoitoyhdistykseen, seuran tililtä maksettavien laskujen kuittaminen ennen taloudenhoitajalle vientiä, pienpetojen tarkastaminen ennen tapporahojen maksamista.

Riistakannat ovat olleet hirvien osalta ihan kohtalaisia mutta kanalintujen osalta pohjalukemissa. Jotkut mutta todella harvat ovat jaksaneet harrastaa pienpetojen pyyntiä seuran alueella.

Kämpäkartanolla suoritettiin saunan katon, verannan ja liiterin korjaaminen. Lisäksi niiden katot muutettiin peltikatoiksi. Laiturit korjattiin, hirviliiterin katto maalattiin. Liiteri täytettiin pihalla olleilla polttopuilla aivan täyteen. Hankittiin pressusuoja johon loputkin polttopuut saatiin kunnon sääsuojan. Kodan lattiaan laitettiin s-kivet ja sen eteen uudet portaot.

Erämiestientien kuntoa on parannettu suorittamalla kivien madaltamista pora/kiila menetelmällä. Nyt on mahdollista ajella matalemmalla menopelillä rauhallisesti mielin kämpälle. Maanvuokrausasiat ovat hyvällä tolalla muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta.

17.2.2022 Kemijärven Erämiehet ry:n puheenjohtajana valittiin jatkamaan Osmo Voutilainen hieman muuttunein velvoittein joita ovat seuran hallinto/johtaminen/edustaminen ja yhteydet muihin seuroihin ja riistanhoito-yhdistykseen, seuran tililtä maksettavien laskujen kuittaminen ennen taloudenhoitajalle vientiä, pienpetojen tarkastaminen ennen tapporahojen maksamista, seuran jäsenmaksujen laskutus ja maksuliikenteen valvonta.

2022 kesäkokouksessa päätettiin seuran seitsemänkymmentävuotis juhlallisuudet pitää hirvipeijaisten yhteydessä Kivilahdessa jos saadaan peijaislihat kaadettua ja keliolosuhteet sallivat sinne pääsyn. Lisäksi hallitus tulee nauttimaan kokouksessaan kakkukahvit.

Kämpärmiljö on saanut uutta ilmettä ja siisteys alueella on kohentunut. Tie kämpälle on paremmin ajettavassa kunnossa.

Heidän merkitystään seuran toiminnalle ei voi unohtaa.